

Warszawa, dnia 29 stycznia 2020 r.

Anna Korbela, Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych kadencji 2009-2013 oraz kadencji 2013-2017 <anna.korbela@aak-ip.eu>

Marek Besler, Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych kadencji 2002-2005 <besler_patent@poczta.onet.pl>

adres do korespondencji:

ul. Kilińskiego 30/2
42-202 Częstochowa

**Szanowny Pan Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Senackiej Komisji Ustawodawczej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa**

Szanowny Panie Senatorze,

ośmielamy się przedstawić spostrzeżenia dotyczące procedowanej obecnie ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (dalej: „nowela k.p.c.”), która przeanalizowana zostanie przez Senacką Komisję Ustawodawczą (**druk Senacki nr 38 i 38A**, druki sejmowe nr 45, 45-A i 122) w czasie posiedzenia w dniu 30 stycznia 2020 r.

Podkreślenia wymagają widoczne, godne podziwu starania podjęte przez Senacką Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, z jakimi procedowana ustawa była analizowana, a w wielu miejscach skutecznie poprawiona. Zmiany te zrealizowane zostały zgodnie ze staraniami i przy pełnej akceptacji przedstawicieli Rządu - projektodawcy.

Wprowadzane zmiany jednak z obiektywnych i niezawinionych przez nikogo przyczyn, na tym etapie procedowania noweli k.p.c. nie mogły doprowadzić do osiągnięcia planu noweli, zgodnie wskazywanego przez wszystkich.

Bez wątplenia celem ustawodawcy jest powierzenie rozpoznawania spraw własności intelektualnej wybranym sądom okręgowym oraz apelacyjnym i z pewnością zasługuje on na aprobatę. Lecz efekt ten może zostać osiągnięty drogą zdecydowanie prostszą i nie wymaga on wprowadzenia do Kodeksu postępowania cywilnego kolejnego postępowania odrębnego.

Regulacja objęta procedowaną obecnie:

- ustawą (o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, uchwalona przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 9 stycznia 2020 r. - druk Senacki nr 38)

nałożyłaby się w czasie na głębokie zmiany wprowadzone do Kodeksu postępowania cywilnego:

- ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469), która weszła w życie w dniu 7 listopada 2019 r. oraz

równocześnie na zmiany wprowadzone:

- ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2309), która wejdzie w życie 27 lutego 2020 r.

Sygnalizowane wyżej zjawiska mogą pogłębić chaos prawny.

Tymczasem zakładany cel noweli k.p.c. i osiągnięcie specjalizacji sędziów orzekających w sprawach własności intelektualnej można osiągnąć poprzez nowelizację ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, z późn. zm.), którą przewidziano w art. 7 procedowanej ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. (druk nr 38).

Zamierzony efekt uzyskano by zatem:

- redukując zmiany ustawodawcze i ograniczając je do wskazanej wyżej nowelizacji ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz
- w wyniku porzestania na niezbędnych zmianach przepisów kodeksu postępowania cywilnego, ograniczonych do art. 87 oraz art. 87¹ k.p.c. (art. 1 pkt 3 i 4 procedowanej ustawy) oraz nowego art. 9 ust. 1a ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1861), art. 6 procedowanej ustawy (druk nr 38).

Za zbędne uznać należy na przykład definiowanie w kodeksie postępowania cywilnego pojęcia „*spraw własności intelektualnej*”. Pojęcie to, podobnie jak nazwa zbiorcza „*własność przemysłowa*” ma znaczenie ustalone w polskim porządku prawnym, w tym w tekstach konwencji międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, a także w aktach prawa unijnego. Termin prawny „*własność intelektualna*” został między innymi zdefiniowany w art. 2 pkt viii) Konwencji z dnia 14 lipca 1967 r. o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (Dz. U. z 1975 r. Nr 9, poz. 49).

Rozwiązania przyjęte w art. 1 pkt 6) procedowanej ustawy (druk 38) są znane polskiemu porządkowi prawnemu i wyspecjalizowane sądy bez trudu będą mogły do nich sięgać, tak jak czynią to obecnie sądy rozpoznające sprawy własności intelektualnej. Wystarczyłoby jedynie ograniczenie ich ilości w drodze koncentracji orzekania.

Procedowana ustawa wskazuje wprawdzie w odnośniku „¹”, że - „*w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 45)*” - należy jednak przypomnieć, że ww. dyrektywa była już przedmiotem implementacji i wprowadzenie jej do polskiego porządku prawnego dokonało się:

- ustawą z dnia 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 99, poz. 662) oraz ostatnio
- ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2309).

Procedowana ustawa zawiera niestety szereg rozwiązań wadliwych, a co najmniej wysoce kontrowersyjnych i nie wszystkie udało się wyeliminować Senackiej Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Zestaw przykładów niepokojących rozwiązań (wymagających analizy merytorycznej) zawiera załącznik do niniejszego pisma. Z opisywanych w nim syntetycznie przyczyn obawiamy się, że sygnalizowane zjawiska wprowadziłyby chaos prawny, poważnie utrudniły rozpoznawanie spraw przez sądy, Urząd Patentowy i sądy administracyjne, podwyższyły koszty tych postępowań i wywołało zjawisko braku stabilności orzecznictwa i nieprzewidywalności wydawanych orzeczeń.

Ograniczenie nowelizacji do zakresu proponowanego w niniejszym piśmie zabezpieczy uczestników obrotu gospodarczego (zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorców) przed

skutkami wprowadzenia do polskiego porządku prawnego rozwiązań wadliwych i wysoce kontrowersyjnych.

Ograniczenie nowelizacji urealni szanse opracowania i wprowadzenia **kompleksowej regulacji**, ściśle **skorelowanej** z przepisami regulującymi zasady prowadzenia postępowań przed **Urzędem Patentowym RP** oraz przed **sądami administracyjnymi**, **wzorowanych na odpowiednich regulacjach unijnych**: rozporządzeniu Rady (WE) nr 6/2002 z 12/12/2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (tekst jednolity) z 14/06/2017 r.

Potrzebę wprowadzenia **pionierskiej regulacji** dostrzega sam ustawodawca. Opracowanie jej wymagać będzie jednak wspólnego wysiłku podjętego zarówno przez praktyków, orzeczników oraz wybitnych przedstawicieli doktryny.

Chcielibyśmy zadeklarować chęć służenia pomocą, prosząc o korzystanie bez ograniczeń z naszych wieloletnich doświadczeń i wiedzy gromadzonej w trakcie wielu lat pracy zawodowej i społecznej w Polsce, a także poza jej granicami.

Pozostajemy z wyrazami szacunku –

Anna Korbeła

Marek Besler

W załączeniu:

- zestaw przykładów niepokojących rozwiązań (wymagających analizy merytorycznej).